

ældrene overalt med Iver og Interesse tog sig faaledes af deres Børns Oplærelse og aandelige Udvikling, at det offentlige Indgriben paa dette Omraade vilde være overflødig. Forholdene have medført, at Udviklingen for den jævne Befolknings Bedkommende kun undtagelsesvis er gaaet i den Retning. Men hvor disse Undtagelser findes, fortjene de efter Mindretallets Opfattelse saa meget mere Paaskønnelse. Og naar der som her er Tale om at yde betydelig forøgede Bidrag til det offentlige Skolevæsen, vil det være fuldt forsparligh og kun stemmende med Ret og Billighed ogsaa at yde de private Skoler nogen økonomisk Støtte til Bederlag for, at de Behoere, som bære dem, samtidig baade til Stat og Kommune yde fuldt Bidrag til det offentlige Skolevæsen.

Da imidlertid Folketingets Bestemmelse om flydende Skolepenge vanskelig vilde kunne anvendes i Købstæderne, og da den mange Steder har vaart Betænelighed hos Lærerstand, har Mindretallet ment, at man kunde give Afkald derpaa og i Stedet for lade Stat og Kommune i Forening og med Halvdelen hver udrede de 6 Kr. aarlig pr. Barn, som efter Folketingets Forslag vilde tilkomme den private Skole.

Fra Kommunernes Side vilde der næppe kunne gøres nogen berettiget Indvending imod denne Udgift. Ikke saa Steder er jo Forholdet det, at Friskolen er til ikke ringe økonomisk Fordel for Kommunen, idet den sparer denne for Udgiften til en Lærer og maasse Opførelsen af en ny Skole, og hvor dette ikke er Tilfældet, vil Kommunen altid have den Fordel af en Friskoles Tilstedeværelse, at Børneantallet i Kommunens Skole derved bliver mindre, hvilket jo anses for at have væsentlig Betydning for Undervisningen. Dertil kommer, at hvor en Friskole ikke bringer Kommunen økonomisk Fordel, vil det Tilbud i Form af Skolepenge, som Kommunen kan komme til at udrede til den, ikke blive betydeligt, da der i saa Fald som Regel kun vil være Tale om en mindre Friskole.

Men heller ikke Staten kan med Rette vægre sig ved at yde et saadant Bidrag til

den private Skole. Naar Staten, som det her foreslaas, gaar ind paa at yde et Bidrag til det offentlige Skolevæsen af c. 6 Kr. pr. Barn, synes det ikke at være nogen ubillig Fordring, at den yder Halvdelen af dette Beløb for de Børn, der i private Skoler nyde en Undervisning, der fuldt ud staar paa Højde med den, der gives i den offentlige.

For at gøre denne Ordning lettere anvendelig ogsaa i Købstæderne og for at imødegaa den oftere fremsatte Paastand, at en større Udvikling af det private Skolevæsen vilde føre til en uheldig Adskillelse mellem de mere velhavendes Børn, der vilde blive underviste i Privatskoler, og de fattiges, der vilde være henviste til at søge Kommunestolen, kunde det maasse anbefales, at der ved Beregningen af de Skolepenge, der i Henhold til Børneantallet blive at udbetale til den private Skole, fraregnes de Børn, hvis Forældre høre til den højt beskattede Femtedel af Kommunens Skatteydere.

Mindretallet har lige saa lidt her som paa andre Punkter villet fremsætte Forslag, som det efter de i Udvalget førte Forhandlinger paa Forhaand maatte vide paa dette Stadium vilde blive forkastede. Men det har af Hensyn til senere Forhandlinger ikke villet unblade at antyde et saadant Møglingsforslag.

Til § 1.

Ændringen er fremsat af Hensyn til de ikke saa Skoler i Byerne, hvor man har en særlig Bogeklasse, der netop er beregnet paa at optage Børn til enhver Tid, blandt andet for at forebygge, at Forældrene maasse ellers fatte dem i mindre gode Privatskoler.

Til §§ 2—7.

Flertallet har i og for sig intet imod § 2, der dog maasse burde have en anden Affattelse; men da den staar som Indledning til nogle Paragraffer, som vi foreslaa slette, og de bestaaende Bestemmelser paa dette Punkt ere fyldestgørende, foreslaa vi ogsaa, at den udgaar. Den nu bestaaende Mulfteringsordning har vel sine Mangler,